

Tvegaj spremembo

Ste se kdaj spraševali, zakaj Janez Krstnik ni nikoli sledil Jezusu, vsaj ne vemo, da mu je? Jezus je razglašal, da je Janez največji izmed vseh ljudi, ta pa je ponižno rekel, da ni vreden, da bi Jezusu zavezal obuvalo. Čeprav je Janez prosil Jezusa, naj ga krsti, je on, podrejeni, krstil Jezusa.

Ko je Janez prepoznal Jezusovo nadvlado, je učencem pojasnil: »To je jagnje Božje!« A sam ni sledil Jezusu. Vemo samo za dva Janezova učenca, ki sta »prestopila« k Jezusu. Ko se je jasno zavedel, da je Jezus TISTI človek, zakaj ni odpovedal svoje službe in se s svojimi učenci preselil v Jezusov tabor?

Ko je Janez krstil Jezusa in potem, ko se je Jezus za en mesec umaknil, je zapisano, da sta oba imela ločeni skupini učencev, ki so jima sledili in pridigali po različnih krajih. Pridigali so enako: »Pokorite se, ker je tu kraljestvo.« A sam koncept kraljestva in različni poudarki v nauku so jih ločevali. Podobno se liberalci in konzervativci v teoriji strinjajo o cerkvenih zadevah, vendar se prepirajo glede prakse. Jezus in Janez se strinjata, da bo Bog kmalu ljudem dal čutiti svojo prisotnost. Misel, da bo Bog takoj osebno začel reševati svet, je bila zelo razširjena pri Judih. A po tradicionalnem razumevanju, ki mu je pripadal tudi Janez, bo Bog prišel kot sodnik: Bog bo kaznoval hudodelneže, porazil sovražnike Judov in Jeruzalem postavil za središče Božjega kraljestva.

Jezus pa nasprotno misli, da bo Bog prišel v usmiljenju in odpuščanju. Seveda je nekaj treba narediti proti zlu in gotovo bo tudi ocenjeval človeško vedenje, a poudarek je na tem, da bo Bog prišel rešit, ne obsodit. Zato je Jezus govoril in delal, kot je. Jezus je bil živo utelešenje, podoba Božjega kraljestva.

Janez in drugi predstavniki sistema – duhovniki, zakonodajalci, farizeji – so seveda hoteli obdržati vse tako, kot je bilo. Niso čutili potrebe po usmiljenju, pravica je bila na njihovi strani. Ne-člani, tisti, ki so bili »zunaj« sistema, ki se niso držali zakona, ki niso imeli nobenega statusa, ki niso nikamor pripadali, ti so se zbirali ob Jezusu in njegovi podobi usmiljenega Boga. Pravica jim ni prinesla nič dobrega. Potrebovali so usmiljenje.

Tudi v zaporu je Janez ostal zmeden in se očitno še ni odločil za Jezusa. K njemu je namreč poslal sle, po katerih je Jezusa spraševal, če je res on tisti, ki je izvoljen in maziljen, od Boga poslan. Janez ni mogel razumeti, da Bog ne bo kaznoval tistih, ki delajo hudo. Kaj šele, da Bog poseda in popiva z grešniki! Jezus je Janezu odgovoril, da so njegove reference svetopisemska moč zdravljenja in pomoč ubogim. Ne vemo, kakšen je bil Janezov odgovor.

Predstavljajte si, da se v vašem mestu pojavi skupina za družbeno pravičnost. Hodite na njihove sestanke, prepirate se z njimi, strinjate se z njihovo predanostjo evangelijskim vrednotam, a se ne strinjate z njihovo metodo. Vaše poti se ločijo. Skupina še naprej hrani revne in oblači brezdomce, vi pa ničesar ne naredite za kraljestvo.

Ko je bil Janez v zaporu in je poslušal o Jezusu, je bil v podobni negotovosti. Trdna prepričanja, zasidrane vrednote in življenjske izkušnje je težko izkoreniniti, čeprav so napačne. Zakaj bi tvegaj spremembo? Sveti Janez Krstnik, prosi za nas!

avtor: fr. James Smith

vir: <http://celebrationpublications.org/>

prevod: Petra Grimani